

Sziklay Andor

Az e rovatbeli, Bartókról írt cikkek nyomán tavaly javaslatunkra elhelyezett new yorki emléktáblával kapcsolatban érdekes hírt küldött Lőrinczi György washingtoni ügyvéd, az országszerte ismert „Sutherland, Asbill and Brennan” cég belfugya. A budapesti

„Unitárius Élet” egyik legutóbbi számában találta; ott idézte Vadady Vera a nagy zeneszerző Béla fiának, az unitáriusok főgondnokának néhány érdekes megjegyzését. Onnan vesszük ezt: „Mondogatták, hogy Bartók amerikai sirja el van hanyagolva. Amikor 1973 novemberében az ottani Unitárius Egyház vendégeként az Egyesült Államokban voltam, a hiveink körében jól ismert Harrington lelkész házaspárral együtt látogattam meg édesapám sírját. A sír nincs elhanyagolva, csupán azt kell tudni, hogy még az indián háborúk korából származó ottani törvények szerint nem szabad sírhantot emelni, ezért édesapám sírja is csupán nevtáblával megjelölt lapos sírhely. A temető New Yorktól mintegy 20 kilométerre, Ferncliff-ben van; rendezett temető. Épp a legutóbbi időkben az Amerikai Magyar Cserkész Szövetség tűzött ki, amerikai szokásoknak megfelelően, egy magyar nemzeti zászlót a sírra. Messziről mutatta az, az amerikai zászlók közt, hogy magyar ember sírja van ott.” A cikk írója hozzátette, hogy „1975. november 21-én a svájci és a magyar UNESCO Bizottság és a berni magyar nagykövetség emléktáblát helyezett el a svájci Saanen-ben Bartók Béla emlékére” — tehát csaknem ugyanakkor, amikor Bartók-emléktábla jelent meg a Mester utolsó otthonának falán, a New York-i East 57th Street 309. sz. épületének bejáratánál...

